

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 27 februari 1889, kl. 12 midd.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning af väckt motion om
åsättande af en försäljnings- och förbrukningsskatt å vin,
som inom landet tillverkas eller från utrikes ort införes.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 154, anför herr *J. Anderson* i Tenhult, att till följd af de nuvarande låga tullafgifterna å vin infördes årligen stora quantiteter af vin till landet. Så hade t. ex. åren 1885—1887 införts resp. 2,128,000, 2,317,000 och 3,016,000 liter. Så länge handelstraktaterna med Spanien och Frankrike egde bestånd, kunde visserligen tullen å vin ej förhöjas, men deremot hade nyligen den tolkning af handelstraktaten med Spanien derstädes gjort sig gällande, att nya och extra beskattningsafgifter under namn af inre förvaltningsfrågor icke kunde betraktas såsom stridande mot antagna, länder emellan uppgjorda handels-traktater, utan att hvarje land, utan hinder af dylika traktater, egde besluta och antaga i andra former utgående beskattningar, t. ex. särskildt försäljnings- och förbrukningsskatt.

På grund häraf hemställer motionären, att Riksdagen måtte besluta, att allt vin, som inom landet tillverkas, samt allt vin, som från utrikes ort införes, åsättes en särskild försäljnings- och förbrukningsskatt af 25 öre per liter, som tillverkare böra erlägga, innan varan utlemnas, och importörer vid varans ankomst till svensk hamn och tullkammare.

Med anledning af den motivering motionären begagnat för sitt förslag vill utskottet erinra, att art. 9 i handelstraktaten med Spanien föreskrifver, att varor af hvad slag som helst, som blifvit producerade i något af de fördragslutande länderna och införas till det andra landet, icke må underkastas högre accis- eller konsumtionsafgifter än dem, som äro eller framdeles

kunna varda pålagda dylika varor af inhemsk produktion. På grund häraf kunna från Sverige till Spanien exporterade varor i sistnämnda land drabbas af hvilken afgift som helst, under förutsättning blott att motsvarande afgift pålægges samma slags varor af spansk tillverkning. Vid införsel till Sverige af vin från Spanien gäller likväl icke berörda föreskrift. I art. 5 i traktaten heter det nemligen: »Spanska viner kunna icke till förmån för staten eller kommunerna beläggas med någon konsumtionsskatt eller annan afgift utöfver dem, som finnas bestämda i tarifferna B och C respektive sjöfarts- och hamnafgifter härifrån likväl undantagna.» Spanskt vin kan alltså här i landet icke beläggas med någon ytterligare afgift utöfver dem, som redan äro gällande. Men på den förmån, hvilken Spanien sålunda fått sig tillförsäkrad, kan icke blott Frankrike utan äfven alla öfriga magter, med hvilka Sverige ingått handelstraktater, göra anspråk. I samtliga traktater återfinnes nemligen den bestämmelse, att de fördragslutande parterna tillförsäkra hvarandra ömsesidigt i allt, hvad införsel, utförsel och transitoförsändning angår, samma behandling, som tillkommer den mest gynnade nation. Då utländskt vin följaktligen icke kan beläggas med någon särskild försäljnings- och förbrukningsskatt, samt en afgift på i Sverige tillverkad vin endast skulle innebära en ytterligare fördel för den utländska varan, hemställer utskottet,

ått herr J. Andersons ifrågavarande motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 februari 1889.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.
